

Årsredovisning år 2014 för Stockholms läns landsting

Årsredovisningen för Stockholms läns landsting är imponerande läsning, med en verksamhetsbredd som omfattar exempelvis 327 000 vårdtillfällen, 12 000 000 besök inom primärvården och xx (står otydliga siffror i årsredovisning – inväntar svar) kollektivtrafikresor till land och till sjöss.

Samtidigt är det oroande läsning. Det är med nöd och näppe som den numera styrande minoriteten, Alliansen, klarar att hålla det ekonomiska bokslutet på plussidan. Räddningen är minskade pensionskostnader och finansiella kostnader på grund av ränteläget, en fortsatt kraftig inflyttning med ökade skatteintäkter som följd, samtidigt som vårdkonsumtionen inte ökat i samma omfattning, samt att nettoavgiften till det kommunala utjämningsystemet blev lägre än beräknat.

Annars är det stående intrycket från föregående år, vilket bekräftas av årsredovisningen, att SL har stora ekonomiska bekymmer liksom akutsjukhusen.

SL gör ett negativt resultat på - 28 miljoner kronor där en förklaring till underskottet kan härröras till bortfallet av intäkter från biljettförsäljningen. Biljettintäkterna understeg 2014 års budget med -152 miljoner kronor vilket nu är en negativ trend. Det behöver bli betydligt enklare och smidigare att köpa biljetter och att resa kollektivt. Ett sätt att göra kollektivtrafiken mer tillgänglig är genom att slopa zonerna. SL når inte heller upp till budgetmålet om punktlighet för bussar vilket är negativt då tillförlitlighet är en viktig parameter för att få folk att välja kollektivtrafiken före bilen.

Akutsjukhusens samlade resultat blev hela -781 miljoner kronor för 2014. Kostnaderna för sjukvården skenar, främst för köpt hälso- och sjukvård (där en del vårdval har visat sig kostnadsdrivande) men också på grund av bemanningsproblematiken. Vårdplatser hålls stängda för att det är omöjligt att rekrytera tillräckligt med sjuksköterskor, och kostnaderna för inhyrd vårdpersonal har ökat med 45 procent sedan 2013. Paradoxen blir

att sjukhusen inte lyckas hålla vårdplatser öppna trots att landstingets hälso- och sjukvårdspersonal ökat med 2 procent under 2014 (!)

Kan denna motsägelse hänga ihop med det faktum att den ”hälsofrämjande arbetsmiljön” tycks bli allt sämre? Antalet sjukdagar per anställd har ökat successivt och obevekligen från 15,4 år 2010 till 18,0 år 2014. Detta är en mycket oroväckande trend.

Vi noterar också, när det gäller chef- och ledarskap, att bland de högsta cheferna så har andelen kvinnor minskat på bara ett år från 35 procent till 19 procent. Vad beror detta på och vad tänker landstinget göra åt det?

En titt på inkomna statsbidrag visar att det blivit full pott när det gäller kömiljarden för mottagningsbesök – men snarare tvärtom då det gäller resultatkrav för behandling. Detta visar tydligt att Alliansen prat om tillgänglighet i huvudsak handlar om att patienterna ska få träffa en läkare eller annan vårdpersonal – men sedan är det sämre med att verkligen få hjälp och behandling.

Avslutningsvis noterar vi när det gäller landstingets stöd till kultur, att kulturkostnaden per invånare (200 kr år 2014) bara har ökat med 3,6 procent sedan 2010. Om vi jämför denna ringa ökning med landstingets totala omsättning, som har ökat med drygt 18 procent under samma tidsperiod, kan vi se hur kulturstödet har urholkats.

